

4. NIKT NIE JEST SAMOTNĄ WYSPĄ

Aby przyjść na świat, każdy z nas potrzebował:

2 rodziców

4 dziadków

8 pradziadków

16 prapradziadków

32 praprapradziadków

64 prapraprapradziadków

128 praprapraprapradziadków

256 prapraprapraprapradziadków

512 praprapraprapraprapradziadków

Pan Bóg rzekł: «Nie jest dobrze, żeby człowiek był sam».

Na podstawie Księgi Rodzaju 2, 18a

Lepiej jest dwom niż jednemu,
gdyż mają dobry zysk ze swej pracy.
Bo gdy upadną, jeden podniesie
drugiego.

Księga Koheleka 4, 9-10a

MODLITWA

Panie Jezu, nauczyłeś nas modlić się razem do Boga, który jest naszym wspólnym Ojcem. Chcemy pamiętać, że jesteśmy rodziną. Ucz nas wrażliwości na innych, abyśmy umieli nieść im pomoc. *Ojcze nasz...*

LUD

W każdym wprawdzie czasie i w każdym narodzie miły jest Bogu, ktokolwiek się Go lęka i postępuje sprawiedliwie (por. Dz 10, 35), podobało się jednak Bogu uświęcić i zbawiać ludzi nie pojedynczo, z wykluczeniem wszelkiej wzajemnej między nimi więzi, lecz uczynić z nich lud, który by Go poznawał w prawdzie i zbożnie Mu służył.

Sobór Watykański II, KDK 9

PYTANIA I ZADANIA

1. Co uważasz za największe osiągnięcie ludzkości? Czy pojedynczy człowiek mógłby go dokonać?
2. Jak rozumiesz przenośny sens tematu katechezy? W tekstach tej katechezy wskaż sformułowania, które mogą stanowić wyjaśnienie.
3. Spośród podanych lektur obowiązkowych wybierz jedną i wskaż parę bohaterów, których łączyła relacja oparta na szacunku i odpowiedzialności. Podaj konkretny przykład, który obrazuje te postawy.

„W pustyni i w puszczy” (Henryk Sienkiewicz) • „Chłopcy z placu Broni” (Ferenc Molnar) • „Hobbit, czyli tam i z powrotem” (John Ronald Reuel Tolkien) • „Opowieści z Narnii” (Clive Staples Lewis)

4. W tekście Księgi Koheleka wskaż tezę i dwa argumenty. Dopusztrzy własne argumenty.
5. Wyjaśnij, dlaczego w Modlitwie Pańskiej mówimy „Ojcze nasz”, a nie „Ojcze mój”.

WAŻNA WIADOMOŚĆ

Bóg stworzył człowieka jako osobę, która z natury potrzebuje więzi z drugim człowiekiem. Fundamentem tej więzi jest wzajemny szacunek i odpowiedzialność.

Bóg zebrał ludzi w jeden lud – Kościół. Nikt nie zbawia się sam, to znaczy ani jako pojedyncza osoba, ani o własnych siłach.

Dzięki wspólnocie, wzajemnej służbie i dialogowi ludzie rozwijają swoje talenty i realizują swoje powołanie.